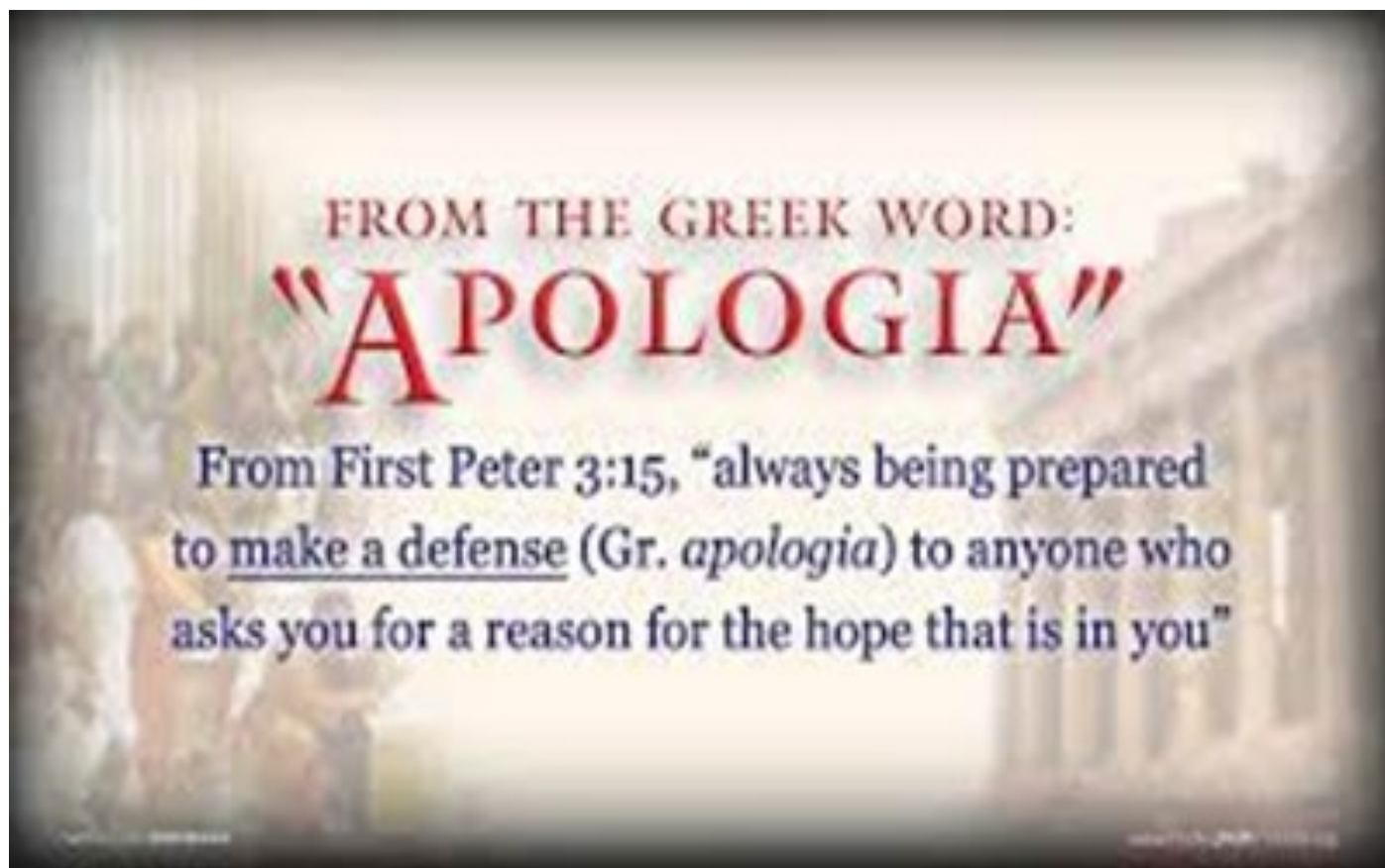

Sa Depensa ng Ating Pananampalataya “Iginagalang si Jesu-Kristo bilang Panginoon” 1 Pedro 3:8-17

Wayne J. Edwards, Pastor

Batay sa mga tema ng sermon ngayon, may mas malaking pokus sa kung paano matatamasa ng mga Kristiyano ang temporal na pagpapala ng Diyos kaysa sa mahahalagang doktrina ng Pananampalataya ng Kristiyano at kung paano ipagtanggol ang mga ito laban sa mga kasinungalingan ng sekular na mundo.

- Ang tamang doktrina ay mahalaga sa tamang pamumuhay, dahil hindi alam ang doktrina ng Bibliya, ibig sabihin, ANG BATAS, imposibleng mamuhay ng Kristiyano.
- Ang doktrina ay isa lamang katawagan para sa mga tuntuning itinakda ng Diyos para sa Kanyang mga tao na ipamuhay, at hindi tayo maaaring mamuhay ayon sa batas na iyon na hindi natin alam.

Maraming “celebrity preachers” ang nagsasabi na ang pag-aaral ng doktrina ay hindi na kailangan, dahil ito ay nakakahati. Si Andy Stanley ay sinipi bilang nagsabi, **“Ang pagkakaisa ay mas mahalaga kaysa sa teolohikong kawastuhan.”**

- Sa Filipos 1:9-11, nanalangin si Apostol Pablo na ang pag-ibig ng Kristiyano sa isa't isa ay sumagana ***“sa kapuwa kaalaman at kaunawaan, upang inyong mapagtibay ang mga bagay na mainam, upang kayo ay maging tapat at walang kasalanan hanggang sa araw ni Cristo, na mapuspos ng mga bunga ng katuwiran.”***

- Ang pagkakaisa ng samahan ng mga mananampalataya ay dapat na binuo sa paligid ng mga mahahalagang doktrina ng pananampalatayang Kristiyano.

Kaya, ang Christian apologetics ay tumutukoy sa tamang paraan upang ipagtanggol ang mga pangunahing doktrina ng Christian Faith, kabilang ang:

- **Ang aming pagtitiwala sa pagiging maaasahan ng Banal na Kasulatan**, e., na ang Bibliya ay ang kinasihan ng Diyos na Salita ng Diyos; katotohanan na walang pinaghalong kamalian sa nilalaman at layunin nito; sapat sa lahat ng bagay ng pananampalataya at pagpapahayag ng ating pananampalataya.
- **Ang pag-iral ng Diyos**, na inihayag sa Bibliya bilang ang tanging tunay na Diyos, at ipinakita sa tatlong natatanging persona: Diyos Ama, Diyos Anak, at Diyos Espiritu Santo.
- **Ang plano ng Diyos para sa pagtubos sa nawawalang tao** sa pamamagitan ng sakripisyong kamatayan ng Kanyang bugtong na Anak, at samakatuwid, ang ating ipinahayag na pananampalataya kay Jesucristo bilang ating Tagapagligtas at pagpapasakop sa Kanya bilang ating Panginoon.

Malinaw, ang tamang doktrina ay dapat na sinamahan ng tamang pamumuhay - ibig sabihin, "Ang Orthodoxy ay dapat ikasal sa orthopraxis."

- Ang isang tao ay maaaring magkaroon ng tamang mga doktrina at mamuhay nang mali, ngunit mahirap mamuhay nang tama kung hindi tayo naniniwala nang tama.

Ang mga pangunahing punto ng aming huling pag-aaral:

- **Ang lugar kung saan tayo tinawag upang saksihan ay ang pagalit na mundo kung saan tayo nakatira** - at kung saan tayo ay patuloy na maninirahan hanggang sa iligtas tayo ng Panginoon mula dito.
- **Ang pagsasagawa ng ating pagsaksi ay ang kumbinasyon ng matuwid na pag-uugali at maalalahanin na mga salita** - tinitiyak na namumuhay tayo ayon sa pamantayan na ipapaliwanag natin sa iba.
- **Ang kapangyarihan ng ating saksi ay ang Panginoong Hesukristo** – kung saan nananahan ang lahat ng awtoridad sa langit at sa lupa.
- Ang pag-eebanghelyo ay hindi tungkol sa pagkapanalo ng isang pandiwang argumento sa mga hindi naniniwala tulad ng ginagawa natin tungkol sa doktrina ng Bibliya.
- Ang Kristiyanong paghingi ng tawad ay hindi tungkol sa pagtuturo sa ating mga isipan ng mga tamang salita na sasabihin, ngunit sa pagayon sa ating buhay sa mga doktrinang iyon ng Bibliya upang maipakita natin ang tamang halimbawa.
- Ang Christian apologetics ay tungkol sa ating buhay, dahil ang makasalanan ay hindi dadalhin kay Kristo sa pamamagitan lamang ng ating talino.
- Bago natin mabigyan ang isang tao ng dahilan para sa pag-asa na nasa loob natin, dapat nilang makita ang pag-asa na iyon sa loob natin, at ang gayong pag-asa ay dapat magmumula sa kaloob-looban ng ating mga puso.

Ang mga pangunahing tema ng 1st Peter ay ang tawag ng Kristiyano na magdusa para sa katuwiran ni Kristo.

- Sinabi ni Pedro na dapat asahan ng mga Kristiyano na magdusa, dahil ang ating saloobin sa pagdurusa ay nagpapakita ng ating tunay na patotoo ng pananampalataya.
- Ito ay “pamumuhay sa ating mga paghingi ng tawad,” na nagpapakita sa kanila kung ano ang ibig sabihin ng pagdurusa para sa katuwiran at kung paano mapanatili ang pag-asa kapag ang mga kalagayan sa buhay ay tila walang pag-asa.

- Ang magdusa sa pag-asa ay parangalan si Kristo sa ating mga puso.

"Datapuwa't kung kayo'y magdusa alang-alang sa katuwiran, kayo'y mapalad: at huwag kayong matakot sa kanilang mga pagbabanta, ni mabagabag, kundi inyong pakabanalin ang Panginoong Dios sa inyong mga puso." 1 Pedro 3:14-15

- Ang salitang Griego na isinalin bilang “magpakabanal” ay “Hagiazō,” na nangangahulugang magbukod ng isang bagay para sa paggamit ng Diyos; gawin itong banal, italaga, igalang at igalang ito.
- Sa teolohiya ni Pedro, ang pagpapabanal sa Panginoong Diyos sa ating mga puso ay ang ganap na pagsuko ng ating buhay sa Kanyang pagka-Panginoon.
- Ang konklusyon ni Peter ay bago makapagbigay ng verbal defense ang isang Kristiyano para sa kanilang pananampalataya sa iba, kailangan nilang tiyakin na naayos na nila ang isyu ng Lordship sa kanilang buhay.
- Ang parangalan si Kristo bilang Panginoon sa ating mga puso ay:
 - Tandaan na ang Diyos ay may kapangyarihan sa lahat, sa lahat, at sa lahat, kahit pa pinahintulutan Niya tayong magdusa.
 - Igalang si Jesucristo bilang Panginoon at Guro ng bawat bahagi ng ating buhay.
 - Matanto na ang ating patotoo ay tungkol sa ating pananampalataya kay Cristo at sa pagkakaiba ng ating pananampalataya kay Cristo sa ating buhay.
 - Kilalanin na ang ating patotoo ay tungkol sa ating kaligtasan kay Kristo, na isang kaloob ng biyaya ng Diyos, at natanggap sa pamamagitan ng ating pananampalataya lamang kay Kristo lamang.
 - Luwalhatiin si Kristo sa lahat ng ating sinasabi at ginagawa.
- Samakatuwid, kung si Kristo ay nararapat na pinarangalan sa ating pakikipag-usap sa isang di-mananampalataya, kapag ang pagtatanggol sa ating pananampalataya ay ginawa nang wasto, at ang dahilan ng pag-asa ng ating buhay ay naihayag nang wasto, ang isa na ating sinasaksihan ay magkakaroon ng tamang pananaw sa isang banal na Diyos, at magiging bukas sa pagtanggap sa ebanghelyo ng kaligtasan.

Sinabi ni Pedro, bilang mga Kristiyanong naligtas sa biyaya ng Diyos, dapat nating ipagtanggol ang ating pananampalataya sa Panginoong Jesus na may saloobin na:

- **Kaamuan** - Ang kaamuan ay hindi kahinaan - ang kaamuan ay lakas na nasa ilalim ng kontrol, at kapag tayo ay sumasaksi sa isang taong may saloobin ng kaamuan, ipinapakita natin ang ating paggalang sa kung ano ang ibinigay sa atin ng biyaya ng Diyos.
- **Takot** – Ang takot ay hindi ang pagkatakot – ang takot ay ang pagpapakita ng pagpipitagan at paggalang, na napagtatanto na ang nangyayari sa sandaling iyon ay higit pa sa pagkapanalo sa isang intelektwal na debate, ngunit sa halip ito ay ang pagkuha sa gitna ng kung ano ang ginagawa ng Diyos sa puso ng taong ating sinasaksihan.
- Sa Juan 6:44, sinabi ni Jesus na walang makakalapit sa Kanya malibang ilapit sila ng Ama. Bagama't mailalagay natin ang pundasyon para sa pananampalataya ng isang tao kay Jesucristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon, tanging ang Banal na Espiritu lamang ang makakapagpabagong-buhay ng kanilang mga kaluluwa at maakay sila sa isang nakapagligligtas na kaalaman tungkol kay Kristo. Samakatuwid, wala tayong karapatang lumapit sa isang makasalanan na may hangin ng higit na kahusayan.

"Kapag binigyan tayo ng Diyos ng pagkakataong ibahagi o ipagtanggol ang ating pananampalataya kay Jesucristo bilang ating Tagapagligtas at Panginoon, kung igagalang natin ang Panginoon sa ating puso sa pamamagitan ng pagsuko ng ating sarili sa Kanya, papalitan Niya ang ating takot ng pag-asa, at ng banal na katapangan."

- Ang lugar na magsisimula sa ating pag-aaral ng apologetics ay ang ating pagtanggap sa soberanya ng Diyos, na nangangahulugang Siya ay may ganap na awtoridad sa bawat bahagi ng ating buhay.
- Pagkatapos, ang ating pangunahing gawain ay panatilihin ng puso ng pag-asa ang ating mga puso sa pamamagitan ng ating araw-araw na pag-aaral ng Salita ng Diyos at ang ating walang pasubaling pagtitiwala sa mga pangako ng Kanyang Salita.